

נאטו ונקטו מtopic שיחות שהשטי
אמור' הנאו רבנו גדי' הלוי שאדר זכלל
בمتיבתו תורה ודעת ובבית מדרש לעין

באותו זמן נלדו רב פלגנש כי כפפה
בל מהדורות, רק שאלתני כדורי רלו נכזות זכ
בשהגדות נרד ברכע, וכשהתמאץ זה נברגניזיר נרד
בעומחה טול נד סקוזה, וכיוון שנטול דור
פלגנש שהגדות נרד ברכע לנו כי לא מהדורות
טוס קוס כלל, נעד שעה הפלגנש וכוחם שהתמאץ
זה שהגדות נזרק בטוב, וזה כוח מס' כ'
ה'חד ס' ה'גראטס" (הזרקה נ"ג כ' ל' ג'
ה'גראטס כי שיר ל מהדורות, ולח' ס' כי רק ייחוד
ה'ג'ל ס' לו בכיה בל מהדורות, ס' כי כל כוחותיו
מלוחדים, וכתמהเดם בעלוויים עס כתהחותוים,
וס' ז'וק בברלה זית, כי כפה פפה בל מהדורות
להחותוים, ולחייב ייחד כי ה'ג'י וכ' ה'ח'כ' כי פוק
מדורם במזגול שלממו "ה'ג'י הוא ה'ח'כ'", ודול
בפלגנש לנו רלו זvac שהגדות הילג שלממו "ה'ג'
ילג ה'ח'כ'", נעד שעה ה'גראטס וטמאל "ה'ג'י וה'ח'כ'"
ככמו שכתוב צפראט בל מילך "ה'ג'י בס' כרכ'וי
ה'ח'כ'" וו'ה'ח'כ' ה'ג' כרכ'וי אטמור", ה'ח'כ' זל
ה'ח'כ' זב' וטמאל.

דעת תורה

ליביד' מוסר ההוראה פאת ורבנו הגאון הכהן אמר עליון
שה ירושם הלווי ליוואווארין זמלהלה
איך לא יתבזבז בפערת הדרת הארץ

זהו כל הארץ שפה אחת (*יא,ג'*). וברש"י: לשון הקודש. חז"ל (בר"ד י"ח, א') מבאים כמה ראייה כי העולם גברא בלה"ק (ועיין רmb"ז שמות ל, ג'). ומילא כי "שפה" היא לה"ק.
ונגה כל עניין חטאאנשי הפלגה ועונשיהם ודאי כי הוא כלל סוד, ובקדמתה כי היה זה עצה למך בתקב"ה. והרמ"ב"ז רמז ואפק על זה בדברים קדרים כי היו קוצצים בנטיעות, היינו הפוך האחדות, היפוך האחדות, והוא כל סוד של עבודה ורזה, והיה עונש מدت נגends מהה, להפריד בלשונות ובארצות. עונש נורא מאד, כי לא יכול להחדר איש את רעהו, וכאשר ה' עשה להפלגתם ולהפריזם, הנה זו הפלגה מוחלטת, וכבר אין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה'. וג��ו לעולם קיימת, כי אםنم שפה אחת היא מגדי חכמי שמים, מיסוד האחדות, וקדום חטאם בונה הנה ברכת ה' הייתה עליהם, ומאחדות ה' היהת האחדות בהם כולם, והם כשהיו כפוי טובה בעניין האחדות, על כן נחסרו ונעשה כלם פרוד עולמית.

מכתב מאליהו

כגד ראשו פאת רשות מון אליזר זילבר מל

אמרו רוז'ל בבראשית רבה (ל'ח. ו') על דור הפלגה שטענו: «לא
בל הימנו לבור לו את העליונים וליתן לנו את התתmonsים. אלא בואו ונעשה
לנו מגדל, ונעשה עבודה זורה בראשון, ונינתן חרב בידך, ותהי נראית
כאילו עושה עמו מלחמה». חז'ל מגלים לנו כאן יסוד נפלא שככל ענינו
היצר הרע הוא שmachק באפיקורות — כאילו נרא אה שיש רשות
אחרת. כך שחקנו אונ, וכך משחקים החיים. ב'כאייל' וב'כגראה', מדמים
כאילו יש ממש במחשבות הכהירה, וחיים כרצנים מתוך קלות דעתם
חיים שנראים כאילו מאושרים.

או"ל (ב"ט בד) מועות אינו קונה,
אמרו מי שפרע מאנשי ד
המכול ודור הפלגה הוא עתיד להפּ
מי שאינו עומד בדברו ריש להבין ד
ענין זה אצל זה, ובודאי לא לחתנים ד
זה לוחה?

מקודם נזכר מעין־דור הפלג המדקך בפטוק אשר אכך לעשות מגדל וראשו מניע השטימה, שוטים היו? לא דבר הכתוב בשוטים עוד דקוח עצום, כי חילק הכה שמתילה אמרו „ג לבנה לבנים“, ואח „ג לבנה עיר ומגדל“ וכו', הללו עניין הלב לא הי' חטא רק המגדל, ולמה מוש הכתוב הלבנים, בודאי שמנדל איינו נוע לא לבנים?

זה עניין הכתוב, "הבה נלכנה לבני
הינו העדות על מושאלות נפ-
תאות. ממש"כ הרמו"ל: "נחויק טו-
לשוטים אשר בנו ארמונות צירות ואו-
בטוחים אף לחמי סוכת יוצרים. וזה וזו
מהלבנים שלחם, כי הם בעלי תא-
והצעלים און אצלם או רקי רק קבען. וזו
טה שרצו לבנות מגדל עד לשיטים, ה-
מגדל ההתקברות, כדי להציג החז-
עה", המכונה, "חתת השטם". לא
חפארת לעושי', רק אדרבא גנאי לעו-
ליך תאומות. ולזה נגור עליהם החז-
בי כנוס לרשעים רע להם רוע לע-
(ספרדרין עא:)

ולפי זה היטב דימו חז"ל את
שהוויה מKENNIו כקף לדoor הפ
כי באמת כוונת חז"ל [שתקנו שפ
אינו קונה] הרי כדי להוק שלום המה
הינו לעוזר זה לזה שלא יאמר נני
חטין בעלה". כדברי שם (ב"מ ס
אבל לא לצאת תקלת מתחת יודם להז
שלום המדיינת, והינו לעוזר מודם
ולזה אמרו "מי שפער עוי מדור הפל
אך שלכואורה הם עשו דבר טוב,
התחברות, עב"ז בין שעומק כוונתו
הי' להפארת לעושי", קיבלו עונש
האיש הזה, אף שלכואורה מה
[החטא], הלא חז"ל התירו לו, פ"ט
בנפשו שאינו מקיים דבריהם
בחפארת לעושי", רק כשמוצא
لتאותו פורץ גדרן של קבוץ המד
ש"ייך לעיל. עניין המגנול אף שבפ
ודאי אמרת מגנול ממש.
יכול להיות שזה הי' לזכרו ולזרושם
בנפש על בחרינת ההתחברות אשר
להמציא עצה לקחת בכיכוב
הצלה עוזה", אבל הקב"ה הפריע
כי פרוד לרשותים כו"ז אבל לצדיקי
ההכור.

ԱՐԵՎԱՆ ԽՈՏՄԱՆԻ ՀԱՅ ՀԱՅ ՀԱՅ

בפתחיה לפרש דור בככפלה
בזה"ל ר"ש פתח וכזית צבצינותו הצען צל
מסע נגינה, וטיחח או רומזת לעין צין כהמ
צגנו להני לוטו כדו, כי צות. כמקודש כ
טירט כלהדות, "כעיר שחדרה לך ימדור", ו
גמקרד כו� כחכלנות כל כלן יטלה, וסס כ
טירט כל בזרילה כולה, ססס כלהן צ
במנינה כוותת כשולם, והני דור בככפלה
לו לנצח טיר ומגדל עכוי זכ לנצח
קדושת במקודש, לטוטע על זכ כלהת^ה
נכחות כטולחה, "עיר" כו ננד וירוש
כעיר שחדרה לך ימדר, "מנדל" כו
* כמקודש ססס טירט כלהדורות *
דוחהן וחורה נזירה

הנויות בספרו מגילות טהרים על מגילות אסתר מביא בשם האלשיין הק' בואה"ל, "כאשר יש כוחות הקדושה.cn לעומתן יש כוחות הטומאה, כי את זה לעומת זה עשה האלקים, והאנשים ההם ראו עצמן שהן דבוקין בטומאה רצוי שלא יהיה הקדושה שורה כלל בארץ רק להגביד כח הטומאה בארץ, וכשם שיש מקומות בארץ שרואין להשתראת קדושה כמו איי ובית המקדש וקדושים כמ"ש דעה"ה עד אמצע מקום לה', כמו כן יש מקומות הרarian להשתראת טומאה כדכתיב ערות הארץ, כי זה לעומת זה עשה האלקים; ולכך אמרו נבנה לנו עיר ומגדל, עיר ונגדי ירושלים ומגדל נגדי ציון שם יוצא ומחפש שפע הטומאה בארץ, ווללה אמרו דור הפלגה אברהם פרידה עקרה לא ילדה ולא ישאר אחריו זרע אשר ייחזיק במעווזו, הינו שאברהם ה' מורייך קדושה להארץ ולכך אמרו שהוא אין לו קיים ומה שאמרנו נעשה לנו ראש הוא סמא-על"ש כי קצרכי בלשונו" עכ' דברי הנותירות. ובאמת אנו רואין שעשו המגדל בשער שם ננערו מתו מבול, כי רצוי לאחיזה בטומאות אנשי דור המבול ובזה הוכח לבנות המגדל של כח הטומאה, ובזה יובן קצת מה שבנו המגדל בבקעה דיקא, אשר לכואורה קשה אם הם רצוי לבנות מגדל עד לשמיים היו צריכין לעשותו כהר גבורה, אלא שהם רצוי לכובש תחתיהם כל כוחות הטומאה ולכך בנו דיקא בבקעה, משאכ' בית המקדש הוא עליה, שהוא אסיפה של כוחות הקדושה שיש בעולם.

וְיִתֶּה כָּל הַלְּרִזּוֹן סְנַפְרָם
שָׁרָה לְקַיּוֹ בַּמְּלֵיאָה כְּטַבְדֵּה הַפְּנִים וְסַכְנָה לְהַקְטוֹרָה
אָסְ קַיּוֹ כְּפִיסָות מְדוֹלָה קְמֻכָּל וּמוֹדָר כְּפִינָה סַקְיָה צִוְילִיקָה
כְּפִיסָות גְּדוּלָה רַק קְזָקָה מְעוּלָבָס טָוָעָר בִּיחָד

ונגד בוגר זכו לירוטיס וכגמ"ק... ומה שגענו לה
בדול לפגש מלחמה וטבוס למילוד חמוקס זכו ה'ה'כ'
כנטנאלרו לפטולס כל טולא דל' נס חת וכט נסופה
בכונת פטולס נעלים המת'ח קלייעיס זא לאו ווינס
זוייס מקס מען שנמניס ה'אגיס זא חט זא (כמ"ק)
קידוצין (}): אשר סנטנאלר לאס הקאנס. חזן ססלאילין
הה'ה'ם צפ' ע' צפ' יטראן וטורה כו' צהמת
מלוחמו בדור ומיכנטנאלר נטהטל נסמות טראלן מקכלי

שפת אמרת

חלק ראשון
בבבון קדמיה הגדיש ברכיש צדקה רשליל האמצעי
ו' השבבגין זן יהודא אידי ליב נוקלאן
כונר עיא. אידי האיד אידי בנה טיב בעזק כר-
ה' הדיקותה, זה יאראצנעה ודודד ווועה על כל שטחן

בעניין דור הקפּלנָג קְסִי' בכם קדיבטור טהוּ מַיקָּה מועלת הדרס כמודבר ד' כי טמיון בסך הכל הצענו לי כי הולן וזה הצעיט כי' ומכלל על דכבי. דבוחמת רונען וזה שטחחוניים יבטו ביטם הקמקדק. כדוחיתן משולש ננהוּהה קק'ב' לאותו לו דירך במתוחוּה. וכ' ובליטס דכבי קפּיך' כי' לנgeoּש טמיון כ' ז. ובליטס בכם כ' ב' הטעון דהוּריאים. הצעיט הוּה כ' ב' כמ' ז' רוז'ל הצעיט גטהּס. כי' כל הצעט קק'ב' בטהּז'ז במלשנת הטורה. כמ' ז' כמה פטמייס ווילן הלקסום כי טוב ווילן טוב הולן גטהּס. וטמייס הוּה מרכז ברכבת ואחרן חורך סבּנְעָפּ. ויכלון ע"ז קטולס לגנות זיכמ'ק' להזיות טורס למיטלן ופרוי למיטה כוּוּה קק'יינוּ החומיט נמתקן ודכיה קצמלה. ודולן הקפּלנָג קלן כי' כוונתס לפס טמייס. ניטל מלהט מה קדיבטור ונוגלבטן גטהּזונות. מאכט מוש קפס'י' קלזון מסודר. דכרים חמדיס. קדוּ יוכלן לגנות קענין לקיום רה'זון בסבּנְעָפּ. ובכ' כי' בכם גאנורה בנט'ז' ווילטס דכרי' בסבּנְעָפּ. צפּיך' טמייס הוּה לטען סייז'ר שבכ' ימולן בכם סטולס הולוּם דידיבר נטלטוטס מכם סייעטן דצמיה ווילטוּ ומכלל על דכרי' לג'ז'ום קענין לפס טמייס בסבּנְעָפּ נאולס מעעליכ' נט' ומ' מנענ' לטען

של הדריה התני מגיד סביביו את ציגולי המטרה, ובזה הנה ירין
חמיד במרוכז". כי שמננו מאולחן ומעוורונם של אלה ומכל טימטונו
ויטחד לבנו לזראות גמלאות תזרוח והנוגתו כמו שנאמר: (הושע יי')
חכם יובן אלה בנזק יודע... וצדיקים ילכו בהם" גור, ואומר (זהללים)
מי חכם ישמור אלה ויתהנו חסדי ז' .

בִּיר

(ג) **ויאברן** סכט נכסה לנו עיר ומגדל כלה
המת ודריס לחדיס. רבי טמן פחה וככית
הן בלם מכם נכסה. פרותה זו רומזת כ-
מגדל. כסא דוגמא לנין צוות כבניהם
זה לנו מה טען מולדות בית קדרת טני' ט' כסא
לכין גים מקדש טכו' נמר וחומס פרודוס
צוו'ק מגניב (ך' קי') לנווח נטעו' ב'כ'
חיק לננות למגדל טיקיס מחדם כמלון
בקדש על פנו' מבחן. כי טני' מקדש
בכל חמרכות וכמכלנות אל כל יתראן ונכטה על
פמננו כספס כלהן טרי' מקום קבמיכור גולמו
כoulos. וכן עמוני כמתקן סי' קוין' לדחיב ווי
וחזקונם כבך להרשות על גוזל האיבור טשרו
שניכר מופעם כה חלינות מהד מחייב וכן סקס
כלבג נפלו פיו'כ' (iomel נ') ולא סכים לפכו
שונדי דרכיס סיינו טנאמוקם סי' זוך סכלג
חרחה יהוד חריו'ו'ה מילו'ו' כל' כי סמהד'ה
סתכלנות מכל' יטרלא' ומכל' כוואס כל' . ונינ'ו'
שננו דור קפלנט כו' מספסולם שכךלו ממה
נסכלו'ו'יס אל קדמת בית מקדש ווי'נו' לע'נ'ו'
ומגדל חמניים מגדל דור ועיר יונוכ'יס כדר'ת'ה
טורס נס' (ך' ע"ד ט'ב') דנרים מהדים דקה'ב
לרבנן מלון' וכו' ונינ'ו' לה'ינ'מו בעיטו' זיט'ב
לחכמיה דרכיב בכ' נכס' וג' עיר ומגדל דוי'
עיר דור ט'ין' וכו'. ומגדל דרכיב כמגדל דוי'
 וכו'. לן' יוצע כי כל מרכב' וקומה של'ינ'ו' מס'
מסדרם לעם פרודוס וסאו' ממץ לא'יף מ-
כורות. וכן טיס בעין' כקדמות' זו סבל' כ-
מר'ה סאמקדש וכמגדל ציקס טל' חקלית לח'מ'ה
אברה' לזרע'ה לזרע'ה רב' גל' חקלית'ה זיט'ב

דוברת

המנזון לתוכיס דב'י
כמ"ט נמק'ל בטור', וכיווץ דרגונס
חוחויס דלאק ט' צלק'ם פ' ווותנן
צוזים יאנ'ט, וכל אה' לאלה' קדר
ב' הלי למורי (טס) רק צ'ק דלו' ט'
פיז'ר ט'ו' נס נחלמיים כיווץ לדון
תחלונס לפ' סהן מביינס קלד'ק (ט'
מגלה כל' עיב' גולד') כי אין כל' מ' מ'
פצע' ולרגנות ט'ו' מה טב'ג'ל מ'
בלסק לאצטטם צ'י', וממל' ט'ו'
עלס'ק רק גולד' צ'ק וקלג' דז'רלו'
המוניijk קול טלמו דלאק' וסוא' קורוג'
כמ'ק נפסיס' פ' האס' (פ' סס'
וxiety' דכל' בלט'נות מהב'ס מל'ק'
דו' ספנ'ה וגמ'ב'ס ארא'ג'נה ט'ו'
ארמי טאה' קדר'ס מנגן קזוק' טלמו'
שלר סלט'נות הס' מקר'ס' דל'ון הרים'
וממגנ'ל באדר'ס' מע' קולד'ט' סכ'יס'

בני דור ההפלה אמרו: «הבה נבנה לנו עיר ומגדל, וראינו
ונעשה לנו שם, פן נפוץ על פני כל הארץ». הם רצוי להיות מאי
משמעות שאהבו זה את זה אהבה אמיתית, אהבה פנימית; אי
באיחדך בני אדם היה: «לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעש
לה השיג את מילוי התאות והזרזנות, הוא שהביא אותם לידי אח
הת廣告ת היתה להחבר נגד ח', כביכול, כарамט רוז'ל (ילקוף
ס'ב): «אמור נבנה מגדל, ונעלה לרקיע. וככזה בקדומים
ונעשה מלחתה» וכו'. הפירוש הוא, שרצו לסלק מעלייהם למג'ון
מלכות שמים, ולחוות חיים גשמיים נוחים לפי דמיונם, בלי זי

ובכן, אישד הש"י את הסכנה שבזוייתם, כמו שגאמר: "ושפה אחת לכולם... ועתה לא יבצער מהם כל אשר יזמו על ידי חסה, אפילו נסחואו שלא לשם, קווים שכיר עולם ו- 'משלם לשונוין' — שעושט מצוות רך שלא לשם, בבחינת 'אל פנוין' — מיד, בשכר עולם הזה, שמרבה להם כלים ע' חיוניות זו. כי 'שכר מצוה — מצוה', המדרגה שהאדם עולה א' עשותית המצווה, הוא השבר עברו המצואה; וכשהמצווה היא חי' רק מעשה ביל' מוכן פנימי של כוונה לשם מצוה, הוא מקבל חיונות זו — גשמיות בעולם הזה.

כח הרצון המאוחד והגב

אולם בשאציבור כלו בחור בדרכ שאל לשם, כי מתאגdet ומתחדשת אך ורק כדי להציג כל טוב עולם הזה. מלכות שמיים, אז אורבת זהה סכנה לחהלilit הבריאת, כי כה על ידי הכרוא יתברך לזכונות המאוחדים של בני אדם. וכך באර ביאור עמוק יותר את מאמר הכתוב: «הן עם אחד לכלום, וזה החלם לעשות, ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזום».

הייה חלקו של כל מין האדם — עבדות ה' השתיו — בא ה' ובנוו — חלק כלם שוב עבדתו ית'. אך דבר זה הוא שני ההפelog (עיין ריקנטי על דור הפלג'ה ד"ה מלאה נפרדו). דור ו' לירש העולם הזה בשלימות על ידי תחאחותם כל בני אדם ועתם זה. אם גם שאיחוד וחסד זה היה שלא לשם שמי. יותר בשםם. להחטט בעולם הזה. ולנתק מהם כל עסק עבדות ה' נאמר על זה: "ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות". המדה. כשהועשים חסד כדי לבקש העולם הזה. מן הרاوي לוי' sclבם גזף. ולשלם להם את כל שכרם בעולם הזה. בחינת "...מש אל פניו להאביזו". אך חסד שאין לו בסיס רוחני אין לו ק' הכלחוב. כל האבר הציר וכל חסדו בczy' השדה" (ישע' מ') וזה מזה ונסתור איחותם; ומאו ועד עצמה העולם במצב מלחה וכך מוכרכה להיותה על פי ההשגחה העלוה. כי לולא כן. היה הארץ

וענין זה ממש הוא שאמרו זיל בדור הפלגה כאשר בהשכמה והיה עניין המבול קשה בעיגותם, המציאו חוק טבעי חוץ לאלו ותרנו שנה ונתקע מתחמוטט" (על' ברשי נ' ר' י"א) ואיך ע"פ סכלותם, שוג המבול לא היה אלא דבר טבעי. ואופן זו "מדעית" אין להמשילו אלא לאוthonו אבר. למשל הדובב"ד צז' האבא שמעולם לא החטא המטרה ביריתgo, וכשנשותום הלה ושותאות השיב לו האבר: "תלא פשות תא"! אבל המტף אשר אובי